

sig i Danmark på et længerevarende ophold eller med henblik på et længerevarende ophold. Dette vil f.eks. efter omstændighederne kunne være tilfældet i forhold til personer, der opholder sig her i landet i forbindelse med behandling af deres ansøgning om opholdstilladelse, navnlig når det faktiske ophold her i landet har haft en vis længere varighed. Der vil således i sådanne tilfælde efter omstændighederne være mulighed for her i landet at foretage retsforfølgning for handlinger, som vedkommende har foretaget i udlandet forud for opholdet her i landet. Dette gælder dog ikke, hvis retsforfølgningen forudsætter, at gerningsmandens tilknytning til Danmark også forelæ på gerningstidspunktet, jf. nedenfor om fravigelse af kravet om dobbelt strafbarhed.

Udtrykket »lignende fast ophold« vil endvidere efter omstændighederne bl.a. omfatte personer, der opholder sig i Danmark på grundlag af »tålt ophold«, under prøvelse af en beslutning om udvisning (jf. udlændingelovens § 50) eller under behandling af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse (jf. udlændingelovens § 9 b).

Derimod vil turister og andre personer med kortvarigt ophold her i landet ikke være omfattet af udtrykket. Dansk straffemyndighed i forhold til sådanne personer vil i givet fald i stedet skulle støttes på straffelovens øvrige jurisdiktionsbestemmelser.

Udvalget foreslår en tilsvarende udvidelse af personkredsen for så vidt angår dansk straffemyndighed i forhold til kriminalitet rettet *mod* personer med dansk tilknytning og for så vidt angår muligheden for at gennemføre en sag om frakendelse mv. over for personer dømt i udlandet, jf. i øvrigt herom nedenfor under pkt. 3.4.2 og 3.8.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 243-256.

3.3.4. Udvalget foreslår endvidere, at straffelovens bestemmelse om det aktive personalprincip præciseres, så det kommer til at fremgå udtrykkeligt af loven, at tilknytningen til Danmark skal foreligge på sigtelsestidspunktet. I de tilfælde, hvor kravet om dobbelt strafbarhed fraviges, jf. nedenfor, skal tilknytningen (som hidtil) også have foreligget på gerningstidspunktet.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 256-259.

3.3.5. Udvalget foreslår, at det fortsat bør være muligt at fravige kravet om *dobbelt strafbarhed* i sager, hvor personer med tilknytning til Danmark (herunder i form af »lignende fast ophold« som bopæl, jf. forsla-

get ovenfor) i udlandet har foretaget seksuel udnyttelse af børn eller kvindeligt omskæring.

Udvalget foreslår som noget nyt, at det bør være muligt at fravige kravet om dobbelt strafbarhed i alle tilfælde, hvor en person med dansk tilknytning i udlandet overtræder danske straffebestemmelser, der også skal iagttages uden for landets grænser (f.eks. straffelovens § 244 om vold), hvis også den forurettede har dansk tilknytning, dvs. tilfælde, der kan siges at have karakter af *interne danske anliggender* med dansk gerningsmand og dansk offer.

Udvalget anfører, at der i langt de fleste tilfælde, som vil være omfattet af den foreslåede yderligere fravigelse af kravet om dobbelt strafbarhed, formentlig vil være tale om handlinger, der også *er* strafbare i gerningslandet. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis en dansker udøver vold mod en anden dansker, mens de begge befinder sig i Tyskland. Også i disse tilfælde bevirker forslaget imidlertid den forenkling, at handlingen under en eventuel straffesag i Danmark alene skal behandles efter danske regler, uden at der er behov for at indhente oplysninger om lovgivningen i gerningslandet.

Da forslaget omhandler ofre med dansk tilknytning (foruden gerningsmænd med en sådan tilknytning), kan forslaget også ses som en særregel om dansk straffemyndighed på grundlag af det passive personalprincip, jf. i øvrigt herom nedenfor under pkt. 3.4.2. Forslaget kan på den baggrund efter udvalgets opfattelse betegnes som et »*kombineret personalprincip*«.

Udvalget foreslår ikke yderligere fravigelser af kravet om dobbelt strafbarhed. Udvalget anfører generelt, at fravigelser af kravet om dobbelt strafbarhed i givet fald bør reserveres til tilfælde, hvor der er et særligt beskyttelsesbehov, og hvor kravet om dobbelt strafbarhed rummer en reel risiko for omgåelse af danske straffebud ved, at gerningsmanden flytter sine aktiviteter til udlandet.

Udvalget foreslår en præcisering af kravet om dobbelt strafbarhed i forhold til mulighederne for at pålægge *juridiske personer* straf for lovovertrædelser begået i udlandet. Forslaget er beskrevet nærmere nedenfor under pkt. 3.10.4.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 259-269.

3.3.6. Justitsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag om dansk straffemyndighed på grundlag af det aktive personalprincip, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

For så vidt angår forslaget om straffemyndighed i tilfælde, hvor både gerningsmand og offer har dansk